

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЗА ГРАНИЦЕЮ: в Америці і до
Франції, Італії, Бельгії 20 фр.,
Італії 750 сол., Німеччині 750 сол.,
Швейцарії в ст. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 750 сол., Австрії 750 сол.—
Зміна яєць 1 сол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкері: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

з чисто рослинної бібулки

rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedziałnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/11 1862 Dapp Nr. 6 ex l. 363 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 100 zł. Uszadziennie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu nieprawdziwymi komentarzami o mającym się odbyć sejmie prawosławnym i bezpodstawnym przesądzeniem jego wyników — być cerkiew prawosławną w Polsce i szerzyć wiodomości fałszywe o stosunkach wyznaniowych w kraju, co może wywołać niepokój publiczny. Według § 8 457, 459, 491 p. k. art. 33 § 3 i 4 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uszadziennie: rzewodniczący W. Medynski w. s. Redaktor: K. J. Lang w. s. Za zgodność: Janowski st. sekret.

КОНТО ПКФ. ч. 143.467.

З другого боку Угорщина стала для політики Муссоліні такою самою „випадковою брэммою“ у середині Європи, як Альбанія — на Балкані. І коли нещодавно заключений пакт балканських держав під гаслом „Балкан для балканців“ може свідчити про деяке ослаблення тамешніх італійських впливів (це ослаблення радше формальне, ніж суттєве, бо і Греція, Болгарія падали в сферу сильних італійських впливів), — то про середину Європи можна сміливо сказати, що тамешні італійські впливи є майже повністю відсутні.

вті. Треба під цим розуміти фант, що ніяка розв'язка т. зв. думайської проблеми не є нім! мовлява без зайвильної участі Італії. Влі Італія ж не виходить, всі концепції, які стають предметом міжнародної дипломатичної метушні.

З візитами Сувіча вляжуть козцепцію торго- вальної (спершу) і політичної (згодом) унії між Угорщиною і Австрією. Не слід забувати, що ледви два тижні тому в Будапешті гостював істор. канцлер Дольфус, та що безпосередньо перед трагічним піднесенням подій у Відні був — італієць Сувіч. Тепер читаємо, що і Доль- фус і малярський прем'єр Гембеш вибираються в найкоротшому часі до Риму, на парад до Му- солініа. З самого візитування тих подорожей і візитування виходить ясно, що річ іде про якусь грізну розв'язку проблеми Австрії, яка висить поміж Співдепо примусової державної самостій- ності і Харидепо господарського хронічного — банкрутства. Річ, очевидно, страшенно складна: 1) відоме є італійсько-німецьке наближення (візиту проти Франції та за ревізіонізмом), але Італія є рішуче проти „аншлюсу“; 2) Мала Ан- ганта, головне Чехословаччина, є рішуче проти „аншлюсу“, але теж не менш рішуче проти зрізлення Угорщини, але автоматично скріп- туює її територіально — ревізіоністичні ватії; 3)

уряд Дольфуса заангажувався так далеко проти „аншлюсу“, що підляв цільовито під диктат Італії, але важна роль у конії австрійської комбінації має теж — Франція (читає Фран- цезський капітал); 4) Австрія може й піти до на- в'ї на реставрацію Габсбургів, ба навіть і для Чехословаччини перестають бути одіозними Габсбурги на відношенню австрійському пре- столі, що рішучий край ставить „аншлюсові“, — але проти Габсбургів страшенно заангажувався нинішній малярський уряд Гембеш і ціла його більшість! Таких „закопик“ можна би нарахува- ти більше. Наприклад: Чехословаччина проти- ставить концепції австро-угорської унії — мит- ну унію всіх наддунайських держав. Далше: Угорщина, при своїй відданості Італії — ніяк не схоче йти на розрив з Німеччиною, другою своєю міжнародною підмогою!

Справа, як бачимо, не легка. Але настільки актуальна — ще й на тілі недавніх австрійських подій, — що творить предмет найбільшого заці- кавлення цілого європейського політ. світа. Ві- зита Сувіча заактуалізувала її ще дужче. Вона підкреслила значіння середньо-європейської про- блеми, як проблеми нерозв'язаної, та величезні впливи Італії, адобуті і поширені завдяки вели- кому італійському вождю.

Чисті рослинні сирівці — найшляхотніші і найделікатніші, які взагалі існують — зложилися на незрівняний смак і аромат „ПРИМА АІДА“ 150 штук за 35 сотиків.

Звенигородський процес у Львові.

Дальші сенсації у процесі проти сільських п'явок.

У сенсаційному звенигородському процесі, що почався у Львові 19. п. м., щойно сліду- ючого дня, себто у вівторок 20. п. м., почали переслухувати обвинувачених. Обвинувачені жиди складають свої зізнання з самопевністю та цинічним тупетом і згорі заперечують усі твердження акту обвинувачення. Всі свої „справки“ вважають і називають найправиль- нішими купецькими трансакаціями, а один з них, Бляйх, голосно підчас некорисних для нього зізнань викикує, що все те є „ландель“ і до кариного суду не належить. Усі вони вва- жають себе знаменитими знавцями цивільно- го закону, так, що часто в тих справах спере- чачуться з предсідником суду, а зокрема ви- раються у знанні постанов гінотечного зако- ну. На кожний заміт мають виправдання, до- кументи та всякі записки, які, що правда, вже при зізнаннях перших пошкодованих показу- ються неспівними і неправдивими.

Обвинувачені селяни підтверджують засад- ничо кожний заміт акту обвинувачення проти Мехля Парнеса і його товаришів. На жаль, наші люди, як всюди, так і в цій справі, не ма- ють точних записок щодо „трансакацій“, заклю-

чуваних „парнесівцями“. Не все добре пам'я- тають дати, цифри, а надто ще й тепер слізно у них якийсь таємний страх перед тими все- могучими „парнесівцями“.

Одна з перших пошкодованих чи пак об- винувачених зізнавала Катерина Ромців, се- лянка з Городиславич. Підписала вона кон- тракт, який приніс їй до підпису Парнес, ціл- ковито вже вивопнений, а з того, що її скор- ренко відчитували, нічого не розуміла, лише всі спільники, а саме Мехель Парнес, Бляйх, Аліфанц і Штерцер заперечували їй, що про- даний їй ґрунт є вільний від усяких тягарів і довгів. Тимчасом у рік по заключенні й підписанні контракту такі двоє із тих спілчаників почали весті ліцитацію проданого Катерині Ромців ґрунту, бо виявилось, що вже в хвилині про- дажі того ґрунту мали на ім'я з'являювані претенсії в квотах 400 дол. і 100 дол. Щобно тепер на судовій салі зі страху перед засудом зобов'язалися вони ще перед закінченням цьо- го процесу, анчеркнути свої претенсії з того проданого Катерині Ромців ґрунту.

Також пошкодований Данило Морикішка селянин зі Звенигороду, підтверджує майже в

ГАЛАНТЕРІЯ ЖІНОЧІ І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКА ВИБОРІ — ПО ШІНАХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ Ф. МА ЗІГМУНТ ЗАЛЕСКИЙ БОТНІК Ч. 4.

підості тези акту обвинувачення. У нього за- чалося від квоти 500 дол., які був винен Жид Парнесові титулом дрібних грошових позичок або й у натураліях за збіже, що його винен на передплату від Парнеса. Коли назбирався вже сума 500 дол., він підписав Юлі Парнесові вексель, вивопнений в банко, а цей перед- той вексель, вивопнений вже на 600 дол., си- ну сину Мехелі Парнесові. Далше „парнесів- си“ цього пошкодованого „парнесівця“ ви- шли вже таким самим шляхом, як іх пред- ставляв Морикішка був уже винен разом зі 40 про- центів йому свій ґрунт у Звенигороді. Контра- купна-продажі роблять в адвоката Зінгері Львові, при чому з умовленої ціни купів- квоти 800 дол. лістає Морикішка на разі на- дані кількадесять доларів, а купуючи Мехель Парнес „з ласки“ признає Морикішці в тім контракті право відкупити проданого ґрунту в 5-ох місяців за квоту 1.000 доларів. Коли Морикішка кілька днів спізнився з відкупом, ки- сів крім 1.000 доларів Мехелі дати Парнесові ще окремо 100 доларів „за фатигу“.

Відтак зізнає дуже обширно Данило Мо- рикішка про те, як з намови Мехеля Парнеса дав адвокату Зінгері у Львові вексель на 100 доларів на покриття гонорару за засту- пство в курателарній справі. Означе тому, що в міжчасі погодився з жінкою, до курателар- ної розправи не дійшло; і хоч адвокат Зінгер звернув йому вексель „парнесівці“ догатами заплати тих 100 дол., бо — як казали — гір- ші дали адвокату з власної кишені. Зі сту- ху перед процесом Морикішка дав їм на по- криття цієї претенсії кавалок свого ґрунту.

Обманці в духовній рясі.

З Міста Ватикана офіційний повідомляє „серваторе Романо“ повідомляє, що в різних країнах Європи вештаються обманці, які впо- чають у рясі духовників східного обряду і ро- блять латки й жертви на богослужіння. Вони попливають на припоручення усяких євде- пів. З Ватикану повідомляють, що всі ці при- поручення не мають ніякої вартості, а Конгре- гія Східної Церкви не видавала ані не видає ко- му таких поручень, на які ці обманці вист- право попликуватися.

1.500 осіб перед судом.

ВІДЕНЬ, 24. 2. ПАТ. Число політичних не- вів, які стануть перед судами, доходить до 1.500 осіб. Перші судові розправи відбудуться з бер- невий сесії. Вчора переслухано 6 бурійців. Відва Зайца і Брайтера, що перебувають в ліційному арешті. Обом закидують участь в то- вленні революції.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 26. ЛЮТОГО 1934.

МИРА ГРУГЕНБЕРГ

Тайна двох приятелів.

Дві подружжя пари ваяли спільно малень- ку візу в Зут на літо. Коли тільки настали пер- ші гарні літні дні, жінки виїхали вперед, а чо- ловики ще лишались у Парижі зі своїми інтере- сами. Інтереси затягалися і чоловіки не могли так швидко вясніти. Тоді Маріяна і Клявдіна почали писати меланхолійні листи, жадаючи, що їм самим нудно на селі і самотно.

Нарешті Юлія „вирвався“ на один день, щоб погостити солом'яні злові. Ідучи уявляв со- бі, що його жінка та її приятелька будуть у пре- погавому настрою і страшенно самотні. Коли приїхав, садівник при вході повідомив його, що „товариство“ саме вибралося на прогулку. „То- вариство“ Як, яке? Обі пані і ці два панове, з якими вони щодня проходжуються“.

Юлія увійшов трохи збентежений до хати. Тут панувало досить велике безладдя: на столі стояли чотири чарки з чорної кави, у куті ле- жали ракети, на бальконі висіли два купальні мужеські костюми, що мокрі грілись до сонця — одним словом, усе вказувало на те, що відвіди- ли цих панів тут щоденні.

Юлія був лютий, але мусів ждати торезивно на поверот товариства. Коли Маріяна його побачила, привіталася із ним із найприроднішою мінкою у світі. Видко було, що совість її чиста, як сніг. Коли вони анились самі, вона перпіа випередила його думки.

— Ти дав молоді чоловіки, на жаль, захо- дить до нас щодня. Вони лись звали і на мою

думку дурні. Але оба вони закохані в Клявдіну по самі вуха і можеш уявити собі, що це її дуже забавляє.

Юлія здивувався:

— Коли не помиляюсь, то Клявдіна за- міжня.

— Ах, з Жаком — відповіла Адріана зле- важливо. — Чи ти не бачиш, що він лисий, чере- во йому росте і вічно думає тільки про свої інте- реси. Ніщо дивного, що вона не може бути йому вірна.

Юлія зловтіливо зробив фальсофічну увагу:

— З двома мужичками одночасно?

Підчас вечері, при якій сиділи ці два запро- шені гості, Юлія з недовірям стежив за молод- цями. Вони оба залицались увесь час до Кляв- діни. Вечором мав він ще нагоду зовсім випад- ково підслухати гостру суперечку цих двох панів у саді, як вони докоряли взазро одна од- ною невдоволену їх поведінку супроти Клявдіни. Тоді Юлія відітхнув собі більше і відідавав уже з легким серцем.

— Щом! вики, що цей Жак таки заслуго- на це... — думав він пертаючись у поладі, вдово- лений, коли глигнув до зеркала, своїм густим полоссям і стрункою постановою.

Рівно тижень пізніше до вілли в Зут при- хав новий гість. На цей раз був це Жак, що та- ки найшше кілька вільних годин, щоб відвідати Клявдіну. Йому було неприємно, що застав там двох панів, що почували себе як дома при столі і в розмові.

Клявдіна вітала Жака на бік і мовотом товарила:

— Добре, що ти приїхав. Адріана поволить- ся тут безсовісно. Ні два панове схотять і дико-

дять з нашої хати, як до своєї і я не маю на ніякого впливу.

— Я можу зараз з ними зробити розділ — відповів обурений Жак.

Клявдіна обурувалась далі:

— Заміжня жінка! Ще й двоє має козо об- нараз! Правда, що Юлія, такий педагог, бо її- шого виховання і вищої освіти, не заступити в- тіщо краще. Але звідки я до цього приїхав, щоб мене втягали у таку інтригу?

Юлія успокоював її:

— Точно беручи, чужі приватні справи не повинні нас інтересувати. А коли ці два панове дуже тобі докучають...

— Ні! щодо мене, то не можу їм нічого за- кинути, вони дуже коректні.

— Тоді краще, коли не будемо анімувати до цієї історії. Що нас це обходить?

Підчас вечері, в якій узяло участь весь об- Жак міг переконатися, що оба панове були ін- ключно зааніт Адріаною. А після вечері в саді мав нагоду підслухати жінку суперечку обо- панів, як вони докоряли один одному, що за- панів, як вони докоряли один одному, що за- панів, як вони докоряли один одному, що за- панів, як вони докоряли один одному, що за-

панів зовсім успокоює і міг ще спокійніше мови- тись зазад у Париж.

— Видко, що цей Юлія таки заслугоує на це — думав він з деякою зловтіливістю, коли вертався у поїзд.

У Парижі анішовся він з Юліаном. Коли він подали один одному руки, во могли стрікнути спочутанної усмішки.

— Ех! акон ти знаєш те, що я знаю — думав Юлія.

— Не був би ти в такому добродушному на- ставі ти знаєш — думав Жак

Дерекля А. Я.

Тайна мафія у Франції.

Французька преса обговорює широку справу таємного вбивства апеляційного радника Прелеса. Справа належить тісно до фінансової афери Станіславського. Бо Прелес мав список 150 осіб, що належали до мафії, а Станіславський був політичним урядовим свідком. В найближчому часі він мав випустити цей список, щоб викрити потягати до мафії підпорядкованості. Список тих осіб він носив у кишені, яка після вбивства Прелеса пропала. Влада думає, що вбивство вогорда 100.000 фр. призначилося до викриття афери.

Преса домагається від влади оперативної акції. Бо ціла Франція не бажає собі, щоб її столиця перемістилася в Шанхай, де ніхто не почувиться беззачиним. Треба тільки викрити віяну тайної мафії, а покажеться, що справа не є тривіальною.

Бунтні комбатанти — лише „Жур“ — не кадри людей, готових діяти швидко й рішуче. Вони не є дорогами республіки, але політичних партій, що встроюють атмосферу Франції.

Сувіч про свою місію.

БУДАПЕШТ, 24. 2. ПАТ. З мірораїнних кадрів розповідають, що в часі розмов міністра Сувіча не було мови про ніякий блонк держав, спрямований проти третьої держави ані проти Малої Азії. Одиноким метою тих розмов було навести до мирної господарської відбудови в наддунайських державах. При розв'язуванні надунайських проблем Італія хоче стосувати основні широкі співпраці і взаємного порозуміння.

Віденська „Арбайтерцайтунг“ виходить у Брні.

Австрійські соціалісти, що після боїв у Брно-Дорфі втікли до Чехословаччини, почали видавати в Брні робітничий соц.-дем. орган „Арбайтер Цайтунг“, що досі виходив у Відні.

Чи Ви Лакі вже знаєте?

Мило Олень Шіхт
тепер
значно
дешевше!

Кожна господиня може далі робити ошадности, а при цьому вживати знаменитого і відомого зі своєї доброти МИЛА ОЛЕНЬ ШІХТ, бо тепер дістане його в кожній крамниці.

1 кг. кусень мила Олень Шіхт за зол. 1'25
1/4 кг. „ „ „ „ „ „ 0'32
1/2 кг. пачку мила Терпентинового за зол. 0'75

Мило
Олень Шіхт

З ПОДОРОЖНИХ ВРАЖІНЬ.

Розмова з поворотцями із ССР. — Обід у ревізії по чеському боці.

Поїзд мчався скоро. Попри вікна мигали яркі брудним снігом поля. Погода була несприятлива. У вагонах електричні світла давно погасли. Було темно. Розмова йшла живо.

— Чи там великий голод? — питає я кваліфікованого робітника з Харкова.

— Нічого подібного до голоду там нема. Це вороги совітської влади поширюють такі вісти. Але це неправда.

— Добре! — кажу. — Може ви цього голоду в себе на заводі не бачите, алеж він є в місті, він є особливо на селі.

— Це неправда. Ніде голоду нема. Навпаки, цього року був там прекрасний урожай і всього є подостатком.

— Миж знаємо від очевидців — кажу да. — що голод є. Крім того знаємо із листів від наших своїх, що вони голодують і по селах і по містах. А чи про Скрипника ви шоне-були чували?

— Якже не чував? Я його знав. Він же промовляв минулого року в нас на заводі. „Харків був оратор“. Тільки був нервовий. Коли промовляв, то ходив по сцені і курив папіроску за папіроскою.

— Чомуж він поповнив самогубство? — Чи вам про це шонебудь відомо? — А як так, то як пояснювали цей його крок комуністичні діти?

— Скрипник поповнив самогубство тому, що не хотів признатись до великої похибки. Вона містилася в тому, що він прикривав собою і боронив контрреволюціонерів. По його смерті був у нас на заводі мітинг. Говорив Пошинець. „Вот прекрасний человек. А какой ховший оратор!“ Він казав, що Скрипник мав великі заслуги для революції і для партії, але його одунали петлявські контрреволюціонери і він не мав відваги до того признатись. Не хотів признати, що його використовували вороги совітської влади. Тому й застрівився. Всі його дуже жалували в нас на заводі.

— А як ви думаєте: Чи Скрипник залі був би займав те саме становище, яке займав, якби був признав свої похибки і якби зійшов з тією контрреволюційною групою, яка його використовувала?

— А як же! Навіщо був би далі тим, чим був.

— А чи не думаєте, що його за це булоб відправлено в уряд і навіть в партію? Таж він міг би стати після „покаяння“ чимсь „лішнім“.

поїзді. — Польсько-чеська границя. — Митна — Поревізіійні рефлексії.

цем“, тобто людиною без ніяких прав і тим самим без права до життя. Адже у вас багато цих „лішніх людей“, що не приписані до ніякої професійної організації і наслідком цього не можуть ніде нічого ні заробити ні добути засобів на життя.

— Нічого подібного! В нас усі мають роботу. Ніяких „лішніх людей“ в нас нема. Це не так, як у капіталістів, де є мільони безробітних. Там у ССР кожний має роботу.

— А безпритульних дітей у вас вже нема? — Нема! Колись були, а тепер держава всіх розмістила по всяких заводах і закладах, де вони працюють і вчаться.

— І голодних, кажете, нема?

— Тепер нема. Але я знаю про один випадок голоду на селі. В мене на заводі є приятель, український комуніст. Ось він ще в 1932 р. поїхав був на село до свого брата. Вернувся із села обурений і пригноблений. Розповідав із жалем, що його брат-середняк не засіяв усього поля, а лише стільки, скільки було потрібне для виживлення його родини. На запит, чому так зробив, дістав брат-комуніст таку відповідь:

„Я дбаю про себе, а ви, комуністи, можете видихати. Хочте їсти, то обробляйте і засівайте самі землю.“ Так робив не лише він, але так поступали й інші зболамучені контрреволюційною організацією селяни. Партія вислала тоді на села ударні бригади робітників і комуністів, які в таких упертих селян відбирали все. У 1933 р. мій приятель сказав мені, що його брат селянин-середняк помер з голоду. Ось бачите, чому деякі селяни гинули з голоду! Тепер цього вже нема. Ці селяни теж падали жертвою ворогів „совітського строю“.

Дальша розмова на ці теми з кваліфікованим робітником чехом харківського виховання була для мене вже менше цікава. Але вона всеж таки йшла.

У міжчасі інші товариші дороги висідали і в переділці лишилися тільки ми, тобто я, робітник і жінка спеца. Ця остання зберігала в переповідженій розмові повну неутральність. Час до часу кидала тільки очима то на чеха, то на мене і звертала пртім увагу на дитину.

Чех оповідав про багато про організацію школи та про виховання в Світах. І школа і виховання йому теж дуже подобались. Наприклад у 10 школі, до якої ходив його син, була така подія: Якось учителька була в родині, що мала дітей у школі. Завдяки товаришам званням вчительки вона була в школі, коли жінка

своїх друзів. Спостерегли це діти. Зробили мітинг, ухвалили резолюції з протестом проти такої поведінки учительки і вислали цей протест, куди слід. Учителю звільнили з посади.

Після цього оповідання чеха прийшла до слова жінка спеца-інженіра і розповіла таку історію: Ох, з дітьми там багато турботи! Найгірше те, що діти зовсім звільняються від впливу родини. Для мене це дуже прикре, бо якже це можливо, щоб діти не могли виховувати дитини так, як вони цього бажають? Серед яких обставин виховуються там діти, буде найкраще видно з такого випадку, який пережила я і мій чоловік. Мій синочок має тепер ледви чотири роки. Дома ми говоримо з ним рідною мовою, а зі служницею і з чужими дітьми він говорить по-російськи. Одного разу синочок чимсь провинився. Батько хотів його покарати. А він випрямився і сказав на батька таке: „Ти, папа, сматрі, не бей! Здезь советская власть і біть нельзя.“ Батько замінив зі зливання. А прийшовши до себе, спитав: „Хто тебе цього навчив? Де ти це чув?“ — „Діти це знають. Ми над тим уже радили і рішили не давати бити“.

На це оповідання засміявся кваліфікований робітник. Це йому подобалося, а мати оповідала це з болем.

Був час обіду. З розмови я довідався, що моя знайома не мала ніяких грошей. На границі совітська митна охорона відібрала їй гроші. Цим дуже здивувався робітник, бо йому не вдалося перевезти аж 150 чеських корон, які він купив у банку в Харкові. Я попросив нову знайому на обід до ресторанного заводу. Ми засіли при столі і я почав її розпитувати про відносини в Світах вже без того чеха. Сказала, що життя там дуже важке. Її чоловік і вона живуть на упривілеєному становищі. Їм здають. Взагалі панує там страшна нужда. Люди живуть з дня на день голодні та обдурені. Найбільшою їх журою їда. Випадків голодової смерті не знає, але чула, що такі були. Їх мрією є чим скорше вирватись раз на все з цієї темної тамошньої життя. Її чоловік дуже перепрацьований. Праця йде в таких важких обставинах, що він, молодий, за два роки постарівся. Такої нужди людської, як там, вона в житті ніколи не бачила.

По цих словах важко було її далі розпитувати і то тим більше, що в політичних справах вона не визнавалася. Загалом ця жінка почувала себе дуже кепсько. Ми скінчили скоро обід і вернули на свої місця.

Доїздили ми до границі. По польському боці почали переглядати паспорт. На границі чех почував себе якось доволі нервово. Бачили ми перепіддали глядиш і одиначили на чеху

слованській території. Там перевірили паспорт. Після того прийшли митні урядовці. Першого почали питати, чи не все чогось, що треба би оплатити, нашого знаменитого чека. Заказали від нього паспорт. Він показав. Тоді казали йому відкрити дві великі валізи. Я дивився із зацікавленням і на що ревізію і ще більше на зміст валіз. У них було: кілька ящиків пачок консерв, дві пакетики кримського вина, дві бутельки совітської горілки, два кружки сира, дві великі коробки цукру, кілька пачок чаю, кілька коробок „конфет“ (запаханних цукорків), була й совітська чекоча, було багато тютюну всяких сортів, у тім і махорка, були папіроски і були совітські цигари. Все це було в гарному упакуванні з принагідними етикетками. Урядовці почали все те витягати і радуючись, чи може лише сміятись. Забрали вони дещо з того і казали нашому товаришеві дороги йти з ними до митного уряду. Пішов він.

Я спитав аніжому, скільки це все, що було у валізах, може коштувати. Відповіла, що напевно бодай двох стільки, скільки він літає місячної платні.

З цієї ревізії скористали ми остільки, що нами вже ніхто з митних урядовців не цікавився. По яких десяти мінутах вернувся наш товариш. Був подразнений. Сів, махнув рукою

і промовив: „Вот практичний етот демократический строй“. Після цього висказу почав кордаквати у своїх валізах. Показалося, що цигари й махорку відібрав і дав на них паспорт, в якій зазначено, що за їх збереження митний уряд не відповідає. Забрали „під росписку“ і ще дещо. За цієї речі заплатив 25 чеських корон мита.

— Поштож ви стільки всього везли? — питаю.

— Щоби показати своїм знайомим і друзям, що там усього доволі, що там нема ніякого голоду, а навпаки — достаток.

Яж собі подумав, що такий спосіб знайомлення Європи зі совітськими достатками є незлим засобом комуністичної пропаганди. Така пропаганда дуже вимовна і переконуюча. Зокремаж вона мусить добре паралізувати вісти про голод у робітничих і сільських верствах населення. Словом, комуністи майстри у пропаганді.

Дальші подробиці розмови, бо говорили ми ще зі собою до Богуміна, переповім завтра. Вес. Мудрий.

Преса — це нині найневніша зброя у змаганніх народу. Тому кожний український громадянин повинен стати передплатником „Діла“.

Зміна міністра освіти.

Президент республіки Мосцішиння змінив прем'єра Януша Бидзевича зі становища міністра віросповідань і освіти, іменувачи до нього скарбником його брата Вацлава Бидзевича. Бидзевич зрікся з причини переправлення другої міністерської теки, щоби посилити тільки проводові в раді міні трів.

Наслідки польсько-радянського зближення.

БЕРЛІН, 24. 2. ПАТ. „Мосіше Пат“ опублікував статтю свого московського кореспондента, що характеризує ситуацію витворену на столі радянським зближенням пактом і польсько-радянським зближенням. Кореспондент обговорює візиту міністра Бека в Москву, літературні пасадки, які та візита викликала у відомості Польщі і Радянщини до надбалтійських справ. Часопис звертає увагу, що досі помістом для всякого роду господарських і комуністичних переговорів між Москвою і Берліном була Тетя. Тепер зема ніяких перешкод, політичних ані інших, щоби такі переговори відбувалися в більш вигідніший, а саме крізь Польщу.

Подвійне льосування премій для передплатників „Діла“.

Виказ премій першої групи.

- Білет першої класи на подорож залізницею і кораблем враз з удержанням на трасі:** залізницею Львів — Констанца, опісля кораблем через Чорне Море — Константинополь — Море Мармара — Дарданелі — Егейське Море — докола Малої Азії — Яффу (Палестина) — Гаїфу — Піреус і назад до Львова. Білет тої їзди коштує зол. 1.055. Подорож відбудеться в літній порі. Ближчі інформації подамо в дальших числах. — Прогульку уладжує ПОЛЬСЬКЕ ТРАНСАТЛАНТИСЬКЕ КОРАБЕЛЬНЕ ТОВАРИСТВО **ЛІНІЯ ГДИНЯ — АМЕРИКА.**
- Ніжна машина до шиття т. зв. 15K 26 з гарнітуром світової фабрики Singer Sewing Machine Company,** вартості зол. 515. — Машину можна оглядати у Львівському Відділі тої фірми при вул. АКАДЕМІЧНІЙ ч. 2. (каменниця готелю Жоржа).
- Синій лис, — або жіноче чи мужеське футро до вибору, вартості зол. 500 від фірми:** ЮЛІАН ГЛУШЕВСЬКИЙ, вулиця КОПЕРНИКА ч. 16, II пов.
- Англійський сервіс Weswood на 12 осіб,** 123 штук посуду марки THE PONTRACINA, JOHNSON BROS, ENGLAND вартості зол. 440 — закуплений у фірмі: ОЛЕКСАНДЕР ОНИСЬКО. — Склад порцеляни і скла. — Львів, вулиця Галицька ч. 20.
- Українська Загальна Енциклопедія, — 3 томи оправлені в шкіру.** Вартість зол. 270.

- Одномісячне лікування першої класи** (сірка, газ, боровина) в сезоні для двох осіб у мінеральному живці ЧЕРЧЕ. — В лікування входять купелі, лікарська опіка, мешкання і адміністраційні оплати. Вартість зол. 200.
- Умебльовання вартості зол. 200,** до вибору, або на замовлення у фірмі: Перша українська артистично-столярська робітня — ТИМОЧКО і ГАЛЬОВ. — Львів, вул. Коперника ч. 54.
- Кафлева піч або кухня,** у довільній красці, вартості зол. 200. Виконання переважає фірма: МИХАЙЛО ГАЛІБЕИ, склад нафлевих печей і кухонь. Львів, вул. Петра Скарги ч. 5.
- Дві адамашкові ковдри на вовні** закуплені у фірмі: Р. ВАНК, Львів, Марійська площа ч. 1. Вартість зол. 150.
- Світової марки „Longines“ швейцарський нікелевий мужеський годинник,** закуплений у фірмі: А. ШІПЕР, Львів, Ринок ч. 32. — Вартість зол. 100.
- Шкірки на футро вартості зол. 150** до вибору у фірмі Промислово Торговельна Спілка „Хром“ Львів, вул. Руська ч. 20.
- Взуття мужеське, жіноче, дитяче** вартості зол. 100, до довільного вибору або на замовлення у фірмі: І. ЧОРНИЙ і О. БЕРЯК. Львів, вул. Руська ч. 3.

Виказ премій другої групи:

- Новий удосконалений Батерійний Радіо-Приймач „ЧВІРКА Б“ PHILIPS'A** — із голосником усередині і 4-ма лампами „MINIWATT“. Виробу фабрики: POLSKIE ZAKŁADY PHILIPS, Warszawa, Karolkowa 36/44. Вартість зол. 235.
- Прегарний килим проекту арт. Петра Холодного,** вартості зол. 150. Килим закуплений у фірмі: ГУЦУЛЬСЬКЕ МИСТЕЦТВО, Косів коло Коломиї.
- Туалетка з дзеркалом, для пань** — гуцульського мистецького виробу. — Вартості зол. 180. — Закуплена у фірмі: Торговельно-Промисловий Дім „ДОСТАВА“, Львів, вул. Домініканська ч. 12.
- Два кг. найліпшого чаю і два кг. найліпшої кави** вартості зол. 100. Товар доставить фірма: Перше Варшавське Імпортове Т-во „Е. W. I. G.“ Аки. Сп. Варшава Лешно 18.

Дальші премії оголосимо в найближчих числах „Діла“.

Участь у льосуванні 2-гої групи братимуть:

- Учасники льосування першої групи, себто всі ті, які вирівняють залежності і вплатають передплату згорн за час до кінця червня ц. р.
 - Ті передплатники, які вирівняють залежності і вплатають перед льосуванням біжучу передплату.
 - Читачі й установи, які дотепер не були передплатниками, однак перед льосуванням вплатають біжучу передплату і зобов'язуються бути постійними передплатниками „Діла“.
- В цей спосіб передплатники які вплатають передплату згорн за час до кінця червня ц. р., братимуть участь у льосуванні обох груп премій, а точні місячні передплатники тільки в другій групі премій.
- Оба льосування відбудуться прилюдно і всі охочі Передплатники матимуть право бути при цих актах прийняти. Сподіваємося, що наші Вп. Передплатники і Читачі оцінять як слід важність нашого конкурсу і точною виплатою передплати рішать про свою участь у льосуванні дійсно гарних і дуже цінних премій. Очікуємо теж дальших зго-лошень.

Болгарський король у Парижі.

ПАРИЖ. 24. 2. ПАТ. Болгарський король Борис, вертаючись з Брюсселю, задержався в Парижі, де перелів кілька політичних розмов. Король був спершу у президента Лебрана, обідав з ним, а потім у прем'єра Думерго і міністра закордонних справ Агасіа. Агасіа повідомив, що в часі розмови короля з прем'єром і міністром закордонних справ порушено справу балканського пакту і мотиви, задля яких болгарський уряд відмовився підписати пакт.

З луками та затроєними стрілами проти білих.

„Таймс“ повідомляють, що та комісія, яка вивчала границю між Венесуелою та Колумбією, ніку напали індіанці племені Мотіабо. Обстріли з луками та затроєні стріли застрілили трьох службовців і зранили тільки дев'ять рідних індіанців. Ті індіанці присягли свідомо, що не вважаючи на власне життя до останньої краплі крові будуть боронити білим дістатися до їх землі. Останніми роками нападали вже кілька разів на табори білих, які прийшли, щоб переконатися про природні багатства околиць, що в них живуть індіанці.

По широкому світі.

— Як повідомляють з Москви, центральна організація радянських учених видала відозву, що осуджує репресії австрійського уряду супроти переможених революціонерів.

Англійський міністр Іден виїхав з Берліна до Риму.

— В будинку розв'язаної міської пожежної сторожі у Відні знайшли тайний склад зброї, а саме 6 скорострілів, 450 ручних гранат, велику кількість набоїв та дві авіаційні радіостанції.

— Австрійська влада влаштувала в одному старім броварі у Вінернайштаді концентраційний табір для соціал-демократів, ув'язнених за участь в останніх боях.

— В Лондоні арештували двох провідників англійських комуністів Гарі Подіта і Тому Мана.

— В аргентинській провінції Ст. Хуан відбувся грізний заворушення, в яких убили губернатора Канюні, його брата шефа поліції та кількох інших урядових осіб.

— В румунських засописках появилася йшла, що мін. закорд. справ Тітулеску має відійти з політичного життя, а на його місце має би прийти мін. суд. Аяноеску.

— Біля Корей затонув японський пароплав, а з ним пішло на дно 20 пасажирів і 30 осіб залоги.

— Бухаріта іменували редактором „Ізвестій“.

— У Мадридці та Туреччині лютували грізні снігові, що заподіяли великі шкоди. Комунікація була зовсім перервана.

— У виборах в Греції вперше взяли участь жінки. Та видно не дуже зацікавилися політикою, бо за 80.000 жінок, що мали виборче право, тільки участь у виборах усього 2655 жінок.

ФЕПЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 26. ЛЮТОГО 1934.

М. ГАЛУШИНСЬКИЙ.

25

З Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Справа присяги. — Виступи проти формули присяги. — Мій приказ.

Другої днини, а було це 1. вересня 1914 р., бістав я коло полудня приказ того роду, що добровольці мають зложити присягу, а тоді може військова влада ними зацікавитися. Справа незвичайно трудна. Я бачив, як у Львові Б. У. старалася справу присяги відганяти аж до тієї хвилини, доки не дістане від військової управи всього того, що їм обіцяно. А тут знову військова управа приходить з тим, що прийме добровольців на свій кошт, як вони зложать присягу! Надто я знав уже зі Львова, що й між самими добровольцями був настрій проти присяги, доки не будуть усі їхні права й обов'язки ясно означені. Те саме ствердили мені і ті старшини, які більше перебували в стрілецьких кругах і які, що так скажу, знали більше стрілецьку душу. Однак бачучи, що зложення присяги мусить бути, а з другої сторони не бачучи, щоб визначити того грізного стрілецького якась небезпека, хотів я зараз приготувати все, що потрібно до зложення присяги. На вся-

кий випадок хотів я за всяку ціну оминати якихнебудь демонстрацій добровольців і постановив звернутися знову головно до інтелігентної частини стрілецтва із зазивом помощи мені в тому ділі, щоб акт присяги відбувся без перешкоди. До зарядження присяги уважав я себе уповноваженим, як відповідальний командант.

Не маючи змоги скликати всіх добровольців разом, а надто не бажаючи звертати уваги на те, що якісь неприхильні тій справі течії нуртують поміж добровольцями, я ходив від квартири до квартири і приготував стрільців на те, що тут, у Стрию, мусимо бути заприсяженими. Як звичайно у того роду організацій, дисципліна не стоїть високо, тому я не дивився, що після оповіщення мого приказу траплялося і таке, що добровольці просили слова, бажаючи висказати і свою думку. Я вказував на те, що дискусія у військової організації не дуже на місці, але що це не багато помагало, про не я переконувався наглядно. Особливо в однім місці заступався якийсь молоденький стрілець-правник, якого ім'я я призабув, а який одісля помер бідачесько у Відні на сухоту (здається, Данилович), горячо за тим, що ми не повинні складати австрійської, але спеціально, тут на місці уложеної, стрілецької присяги. Не пригадую собі також, чи не при цій нагоді, чи з приводу чогось іншого мав я певний виступ

зі стр. Балицьким, редактором „Громадського Голосу“. Ми сперлися досить гостро, так, що я мусів навіть ужити супроти нього погрози. А саме я зазначив, що від повної відповідальності звільняє його лише та обставина, що він незаприсяжаний. Однак коли він у будучності дозволить собі на такий факт, то я мусів би його віддати під полевий суд.

Мій приказ був менш-більш такого змісту, що ми приступимо тут, у Стрию, до зложення присяги. До того спонукає мене приказ згорі, з виконанням якого добровольці зараз перейдуть на військової кошт. Я знаю про це, що поміж добровольцями є й інші погляди, і проти тих поглядів я не можу так довго виступити безотаядно, доки стрільці не творять ще одної, зв'язаної присягою корпорації. В інтересі і справі, і добра тих, що заступають інший погляд, визнаю в останнє розважити крок, який роблять. Нехай ті, що не думають присягати, виступлять завчасу, доки це не звертає уваги. Всякі спроби демонстрацій і невдоволення потягнули за собою прикрі наслідки і я сам особисто мусів би проти таких елементів виступити безоглядно і з повною рішучістю.

Це „ходження“ збрало мені знову ціле полудне, так, що я не міг ще тої самої днини сповістити стан команданта, що добровольці готові понести.

(Далі буде.)

Назубний камінь

спричинює
часто
випадання
зубів.

Дослідить, що назубний камінь, на час не усунений, спричинює часто випадання зубів. Тому треба запобігти цьому, поки час, а саме через постійне чищення зубів Кальодонтом.

Кальодонт одинока у Польщі паста до зубів, що має в собі признаний наукою засіб. — Сульфорицинолеат на підставі д-ра Бройнліха, що поступенно усуває назубний камінь і не дає йому наново творитись

KALODONT

усуває назубний камінь

Після революти в Австрії.

З РИМСЬКОЇ ПРЕСИ.

Як тільки придушили соціал-демократичну революцію у Відні, римський щоденник „Іль Джорнале д' Італія“ помістив статтю пара В. Гайди п. а. „Ліквідація“. В ній автор синтетично подає історію соціал-дем. партії Австрії, її ролі у повсюдному житті цієї країни. Зазначає, що „В цій політиці оковечаний зудар із соціалістичними організаціями був неминуний“.

Стаття написана в прихильному дусі до Дольфуса, якого фашистський уряд підтримує. Читаємо, що Дольфус змагає до того, щоб „створити корпоративний устрій на зразок італійського фашизму“; що ліквідація соціальної революти має на меті „відокремити соціалізм від цілості австрійської нації, зробити здатним і сильним уряд і, третє, однозгідно підтримати уряд при допомозі загалу“. Становище Австрії складає. Завдання уряду нелегке. Та сьогоднішня Австрія „може також рахувати на зростаючу сердечність сусідніх потуг, які щораз краще оцінюють напрямки її політики, до якої приєднуються багато підставових інтересів Європи“.

Ніби зовсім ясно, що цей камінець „про сердечність сусідніх потуг до Австрії“ — летить у

вікію Німеччини. Врешті закінчується стаття: „Нова національна Австрія, що твориться, має в Італії певну й зорану приятельку“.

Цікаве в цій статті ще те, що ворожість Італії до Чехословаччини надзвичайно як завісім проявляється. Виразно натякується, що в цю революту мачали пальці сусіди, ті близькі, які „спекулювали, яким розбити Австрію й забрати її політичний і економічний опадок“. М. З.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРИГАДАТИ СЕБЕ КУПУЮЧИЙ ПУБЛИЦІ.

Крига з розбитками розділилася.

Два більшовицькі гідроплани старалися прийти з помічю залогої затопленого „Челюскіна“. Мусів закинути спроби обісти між кригами, бо атмосферичні умовини були дуже непривітні. Радіорозмовою між літаком і залогою „Челюскіна“ ствердили, що крига, на якій в табор розбитків, трісла на двох. Тому залого мусить шукати іншого місця, де моглаб розтаборитися.

Нині прем'єра

Апольо

Найновіша оригінальна польська фільма, що має живу цікаву акцію і барвистість на тлі прегарної Гуцульщини.

Приблуда

в гол. ролі найгарніша і найліпша польська артистка
ІНА БЕНІТА

Японія і Китай та українське становище.

Промова проф. О. Шульгина на останньому засіданні Ради Унії Товариств Ліги Націй

В кінці лютого в Брюсселі відбулася чергова засідання Ради Унії Товариств для Ліги Націй, а також сесії постійних комісій тоїж Унії. Серед різних питань, які обмірковувалися в Брюсселі, загальною увагою притягла справа китайсько-японська. Деяке зацікавлення викликали також дебати в комісії меншостей. Щодо внутрішнього життя Унії треба відмітити перенесення місця осідку секретаріату Унії з Брюсселі до Женев. Річні збори „асамблеї“ Унії мають зібратися на запрошення Швейцарського Т-ва для Л. Н. в Монте.

В Брюсселі в Раді Унії в комісіях, українське Т-во було заступлене своїм головою, проф. О. Шульгином та постійним делегатом при секретаріаті Унії, інж. Ю. Яковлевим.

На черзі нарад Ради Унії стояла справа японсько-китайського конфлікту. Після довгих дебат прийнято резолюцію, в якій висловлюється жаль з приводу подій на Далекому Сході, а також задоволення з приводу одногодущого рішення в цій справі Ліги Націй. Резолюція висловлює сподіванку, що сама Японія кінцем кінцем примушена буде прийняти рішення Ліги Націй, а тимчасом, не задовольняючись цими рішеннями, Унія в своїй резолюції передбачає примінення параграфу XVI до Японії та вказує на такі можливі санкції проти неї:

1. Заборона вивозу до Японії зброї та матеріалів для виготовлення військового знаряддя;

2. Заборона фінансової допомоги Японії;

3. Еventуальне відкликання голов дипломатичних місій в Японії;

4. Еventуальна заборона ввозу в різні країни товарів, які походять з Японії.

В дебатах розходження виявилися тільки щодо редакційних подробиць, по суті всі були між собою згодні. Японський делегат п. Інагакі мовчав поки обмірковувалась резолюція, китайці ніколи на засідання Унії не приїждять.

„Дисонанс“ в обмірковування справи вніс український делегат, проф. Шульгин, який сказав таку декларацію:

„В імені українського Т-ва заявляю, що я примушений стриматися при голосуванні над резолюцією в справі японсько-китайського конфлікту і мушу пояснити чому саме. Як і ви всі, я безперечно рішуче осуджую напад (агресію) одного народу проти другого. Як ви всі, я надаю величезне значіння рішенням Ліги Націй в таких справах.

„Але читаючи цю резолюцію в мав деякі сумніви, а саме: коли недоторканість території кожної держави — в даному випадку китайської республіки, є святою, то чому, протестуючи проти повеління японців в Манчжурії, ніхто не протестує проти захоплення Світового Союзу Монголії, що, як відомо, є інкорпорована цим Союзом? А тимчасом Монголія з погляду міжнародного є так само частиною китайської республіки, як і Манчжурія.

„Чому ніхто не протестував проти військової експедиції СРСР в Манчжурію в 1929 році? А чейже та експедиція з формального боку дуже нагадує сучасну японську.

„Чому ніхто не протестував проти іншого роду агресії в Китаю, так характеристичного для методів Світового Союзу? Маю на увазі акцію офіційного представника Москви в Китаю, Бородіна, що змагав до повної совітизації Китаю, з безперечною метою інкорпувати всю еventуальну совітську китайську республіку до СРСР.

„Нарешті, що ви зробили, коли Світовська Росія, яка визнавала Україну і Грузію і Північний Кавказ і Азербейджан, потім збройно окупувала ті всі республіки? Чи ви протестували

проти окупації України? А чейже Україна вже довгі роки як окупована і гірко страждає від цієї окупації... Ви протестували злегка проти окупації Грузії, але чи панове запропонували ті суворі санкції, які нині примінюєте до Японії?!

„Може нам скажуть, що тут є різниця, що Японія член Ліги Націй, а СРСР до неї не належить? Але в такому разі це велика вигода стояти осторонь від Ліги Націй, це дає можливість робити злочини без ніякої відповідальності.

„Коли Ліга Націй осудила ту державу, яку вона вважає винною в нападі, то чому вона до нової комісії, що створена нині в Женеві для ліквідації конфлікту серед сусідів, запрошує і Світський Союз, що підписав колись пакт Бріанна-Кельога, але разом з тим є винуватий у стільки злочинних збройних нападах міжнародного характеру?!

„Ось з яких причин не дожу прийняти голосу України до вашої резолюції в справах китайсько-японських. В цій резолюції не нахожу я відповіді на мої запитання і таким чином на превеликий жаль примушений розбити єдність резолюції, яку щонайменше можна назвати однобічною.“

Збори серед повної тишини вислухали цю декларацію, виголошену рівним голосом з підкресленням кожного слова.

Коронація бельгійського короля. ПРЕСТОЛЬНА ПРОМОВА ЛЕОПОЛЬДА III.

Гарматні вистріли збудили минулої п'ятниці місто Брюссель, заповідаючи вступлення на престол нового короля Бельгії, Леопольда III. На вулиці вилятали великі маси населення, а на головних артеріях станули військові відділи. В год. 9.15 показався перед брамою королівської палати на коні король, одягнений в генеральський однострій. На площі перед палатою дожидали його всі бельгійські генерали також на конях. Бурмістр міста Брюссель, Макс, що є одночасно державним міністром, зложив чолобитню новому королеві, а гарматні батерії дали 101 стрілів. Одночасно в місті вдарили всі дзвони. Король Леопольд III. на чолі почоту рушив до міста, щоб навізати перший контакт з населенням. Увесь час роздавалися оклики: „Хай живе король!“

В год. 11. парламент, де король мав зложити присягу на конституцію, був уже переповнений публікою. Посередині салі був урочаєний престіл, а побіч мала естрада для королеви і наслідника престолу, представників чужих держав, що приїхали до Брюсселя на похорон. Наперед прибула до парламенту і заняла місце на естраді королева Астрід з двома дітьми, а за нею король Леопольд III, витиний окликами в честь королівської пари.

НА ОРГАНІЗАЦІЙНОМУ ФРОНТІ.

Повітовий Зїзд у Станиславові.

Пов. Нар. Зїзд УНДО відбувся дня 15. II. ц. р. у Станиславові в салі „Сокола“. На Зїзд прибуло около 600 делегатів з усіх сіл станиславського повіту. Зїзд відкрив вступною промовою адвокат д-р Бих. До президії вибрано д-ра Ю. Олесницького і по одному представників з кожного села. Присутній на Зїзді пос. Чукур обговорив політичне положення українського народу в Польщі та зreferував новий самоуправний закон. Д-р Бих заповів, що П. Н. К. УНДО у Станиславові улаштує кількаденний курс для референтів нового самоуправного закону та обговорив технічну підготовку до виборів. Д-р Олесницький вказав на те, що в теперішній ситуації у нас мусять прийняти до повної консолідації всіх українських національних сил. По тих рефератах на висток комісії-матки вибрано головою П. Н. К. УНДО в такому складі: д-р Олесницький, д-р Бих, д-р Чорненко, інж. Дутка, дир. Титор, д-р Перець, Дмитро Масник, Мик. Болдир, Мих. Дюган, Іван Стефанішин, Теодор Білоус, Теодор Хижий, заступником ж-д Ясевичкий, Романюк

Докадчик п. Роден перебіг тільки там, де говорилося за Монголію: виявилось, що це видатний правник в анальфебетом в географі тайської республіки.

Ще було кілька виступів редакційного характеру, а потім забрав наразі голос п. Інагакі японський делегат. Звичайно його виступи не роблять враження, бо ні французькою ні англійською мовою він добре не володіє, але несподівано заговорив він цим разом, як доброю німецькою мовою і промова його, коротка, але перенята великим почуттям, зробила на всіх дуже велике враження. П. Інагакі спробував пояснити сучасну психологію японського народу, який не вірить виходу зі своїх життєвих завдань. Сам він себе заявляє пацифістом, але гадає, що такі загрозливі резолюції не поласкують становища пацифістів в Японії, а ще більше підливають олію до вогню.

Ця промова викликала гарячу репліку п. Банкер-ван-Боссе, яка сказала, що японський нарід мусять зрозуміти велику зміну в міжнародних відносинах з фактом появи Ліги Націй: коли раніше дійсно держави провозили на сході виключно власну політику, то тепер Ліга Націй провадить її в інтересах справедливості...

Однак не так вже всі певні були в те, що живемо ми в царстві справедливості: промова українського делегата неспрjemно брехала в вухах найбільш віруючих...

Всетаки підчас голосування Унія лігала наслідувала саму Лігу Націй. Головуючий підкреслив, що всі делегати приєднались до резолюції, крім японського, що був проти неї українського, що стримався.

НА КРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ

на шкільні мундари, костюми, мужеські убрания та всьї шовни

З МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. Залески

вул. Галицька ч. 18.

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ БРАТСЬКЕ
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

Х А Р І С

у Львові при вул. Корняків 3. (Нар. Дім)
Тел. 14-61

здає похорони від найсиромітших до найбагатіших; переводить есгумани за державною провінційною власним санітарним актом

Ціни найдешевші

За похоронну родину віддає тільки 1000 руб.

Габсбурги на австрійському престолі?

За телеграмами з Бельгії, провідник австрійської Габсбургів, князь Штаремберг, перебуває даліше у Стоноксаль, де переговорює з б. цісарем Зигом на тему повороту Габсбургів на австрійський престол.

Пресний шовеник „Лісове Листі“ вперше, що для реставрації Габсбургів призначено, що для французького уряду, а у зв'язку з тим італ. посольство в Стоноксаль відіслав теж ціс. Зигу в архив. Отто. Чеські часописи пишуть, що хоча в реформі австрійської конституції мають привернути там шляхетські титули і звання баварії Габсбургів. Уряди кола не заперечують тих вісток.

Архиви. Отто зобов'язався супроти бельгійського уряду не покинути тайком кордонів Бельгії, у зв'язку з чим поліційні наглядачі замком Стоноксаль відікакали. Зокрема чинив Отто, що хотів бути австрійським королем; але ніхто тоді, коли цього захоче парія, а великодержави не матимуть нічого проти тієї волі.

НОВИНКИ

— Черевки жіночі, мужеські і дитячі купуйте в одинокім українським Магази́ні Ву́ллі „Комета“ Львів — Ринку 21. Сповідіть гасло „Свій до Свого.“ 68-53 1-45

Кушнірська робітня Юліана Глушівського, 1 ДНЕМ 1-го ВЕРЕСНЯ ПЕРЕНЕСИТЬСЯ

з вул. Коперника 16. 1193 3—2 на пл. Капітульну ч. 3. (ріг Ринку)

— „Деякі важніші досягнення дослідів атмосфери“. На таку тему вголосить м-р Тесля Іван реферат дня 26. лютого (понеділок) в год. 6. веч. в залі Академічного Дому, Супінського 21, як черговий у циклі викладів з об'єкту географії, улаштованому Гуртком Студентів Географів при Т. П. О. у Львові. Реферат буде доповіданий світлинами.

— Батькам і опікунам шкільної молоді до відома. Час здавати іспити до гімназії двогоду вже недалекий. У цьому шкільному році учні та учениці 6 і 7-ої класи народних шкіл, які хочуть продовжувати науку в гімназії, мусять вже в першій половині червня зголоситися до іспиту. Бажаючи дати всім дітям найкраще фахове й совісне підготування до цього іспиту, Філія Учительської Громади (становою організація вчителів сер. шкіл) у Львові влаштує спеціальні лекції для цієї молоді. Пропонуємо й радимо батькам і опікунам скористатися цієї нагоди й прислати до нас дітей. Прийматиметься у першу чергу учнів 6- та 7-ої класи, але може бути прийнята також молоді з ріжними підготуванням оскільки вона викажеться відповідним знанням. Зголошення прийме до 8. березня книгарня „Рідної Школи“, Львів, вул. Сикстуська ч. 20.

— Молодецький лауреат. На краєвій конкурсі молодих талантів, що відбувся у Варшаві в залі Філармонії у днях 16—22. ч. м., відстав 11-літній піаніст Северин Сапун з Дрогобича золотий диплом, а крім цього грошеву нагороду.

— Дещо зі статистики Львова. Як виходить з підрахунків львівського магістрату, було у Львові в 1933 р. 4.801 уродин (14.5 на тис.), 3.458 випадків смерті (10.9 на т.). Природний приріст виводить отже 1.1143. Лікарів було у Львові 804, повитух 261, дентистів лікарів і техніків 183, санітарних і харчевих контролерів 40. Видатків мав магістрат 2,502 тис. зол. Протитуберкульозних станиць було у Львові 7.

— Епілог одної вісправи. Дня 11. листопада мин. року відправлялося в церкві у Скалаті богослуження в роковини самостійності Польщі, причому на богослуженні було призначено війсьсько та представники уряду. Підчас богослуження мав о. дек. Антін Онуферко, що відправляв його, образити кпт. Букату, а недавно годинний суд у Скалаті розглядав цю справу і присудив о. Онуферка на 4 міс. в'язниці. Присуджений зголосив відклик.

— Обертні протестує. Мистецько Обертна, що має привілей міста й герб ще з 1746 р., а від 100 літ суд і славні ярмарки, переміняло в останньому часі коломийське староство на село. Це до живого обурило міщан тієї оселі, вони заперечували проти такої переміни окремим міщаним віснем та викликали до себе на парад старосту з Коломиї. Коли той приїхав і заявив на всі протести населення, що на нього вислав вже відповідний вивісок до міністерства, мешканці Обертни негайно вислали до Варшави в тій справі делегацію, рішенні борохити пров свого міста до обличчя.

Родина

тема розмов цілого культурного Львова

Товаріш

— 130 тис. зол. за ногу. 16. травня м. р. їздив вул. Янівською у Львові екзамінаційне авто військового самоходного курсу, яким їхав вояк Міх та екзамінатор кпт. Вибрановський. Білі вул. Святохресної дав останній наказ Міхові їхати в цю вулицю, але той не міг зупинити вже над мотором і авто відхило позним гоном в юрбу людей, що вибігла з косяга і придав студентку Курделовну до муру, заоминивши їй ногу. Внаслідок ампутації Курделовна заскаржила до суду кпт. Вибрановського, як екзамінатора, за важке ушкодження тіла, а державний скарб за відшкодування 130 тис. зол. та досмертну ренту. Проти капіт. Вибрановського відбулася два дні тому перед військовим судом розправа, але суд визнає, що він, як екзамінатор, за випадок не відповідає і звільняє його від вини й кари.

— Цибульський вдає божевільного. У зв'язку з розправою перед нагним судом проти відомого Цибульського, повідомляють деякі часописи, що він почав вдавати божевільного. Розправа проти нього всеж таки відбудеться і то у великій залі львівського окр. суду.

— За образу „стшеляца“. У Сколі відбулася мин. тижня цікава розправа проти мешканця того міста Омеліяна Кутковського, що мав словами обидити „стшеляцку“ організацію. Суд присудив його на 3 тижні тюрми, завішуючи її на 3 роки та заплату судових коштів.

— З луцького процесу. В п'ятому дні комуністичного процесу у Луцьку зізнавали даліше обвинувачені Ольга Плятонова, Жулава і Лудкевич, що не призналися до КПЗУ. Оба. Лудкевич, студент львівського університету, сказав, що впаав жертвою провокації. Оба. Дурдело, бувш. посол Сельробу, пояснив, що був членом комуністичної лівиці „Сельроб-Єдність“. Дудкевич заложив у Львові книгарню „Книжка“, до якої книжки спроваджував з Радянщини за посередництвом радянського консуляту.

— Самогубство абітурієнта в школі. До іспитів зрізности в стрийській гімназії зголосився м-р Володимир Конарчевський, син ем. залізничника з Болехова. Здавав матуру вдруге. Однак показалося, що не був ще добре приготований. Здезервованим побоюванням, що йому перепале, вишшов з іспитової залі і револьверним вистрілом в голову відобраз собі життя.

— Львівська хроніка. На вул. Коперника поліційний агент зустрівся вночі зі злодієм, що виносив із склепу фірми Батя 20 пар обуви та машини до писання. Злодій кинув річи і втік, хоч поліцей дає за ним кілька стрілів. — Робітника Жулкевича зі Знесіння, що вбив був коханця своєї жінки, Куриду, присудив суд на рік в'язниці, завішуючи водночас цю кару на 3 роки. — Найстарша жидівка Львова, Каберова вмерла онді, проживши 192 роки. — Ректор львівського університету, проф. Булава, зреагував зі свого становища. — На площі Сх. Тернів застрілила Ем. Кернер свого невеличкого хворого чоловіка Якова, упр. дібр. з Лопатині, після чого відбрала в собі життя. — Поліція арештувала кількох львівських дучиних копортерів, що продавали старий карний кодекс як новий та заробляли добре на цьому.

— Пожежа. В поштовоу уряді в Кізлові пов. Тернопіль вибух від необережно киненого неолокурка вогонь, що знищив багато поштових друків і ін.

Всякого рода матеріяли вовняні — та інші найдешевше в текстильнім магазині

„ТАНИЙ СКЛЕП“ — 3. ЗАЛЕСКИЙ, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 8.

— Польська хроніка. Населення Варшави дійшло ч. р. до 1,200,000 голов. — В розниці з приводу хвороби матері повівся в Познані 13-літній А. Єліньський. — В Польщі заготовлено в останньому тижні 106 випадків п'ятистого дуру. — В Катовицях арештували 3 пачкарів, що пачкували вже довгий час польські сигари з Чехословаччини. В них забрали 12,000 книжок. — В Лодзі почали будову підземного тунелю, що виватиме зі собою всі передмістя, буде готовий в 1937 р. і коштуватиме 1,200 тис. зол.

— Безробітні їли собак. В Чехадзі б. Сосенця довгий час пропадали громадянам підгодовані пси. Затривожені власники цих звірят звернулися до поліції, а ця вислідила, що їх крад постійно з вулиць безробітний Крул-хонський, який вже довгий час годував цих мисом-бодів та лавав його приятелям.

— Два голаки в животі. Прокуратура львівського окружного суду одержала донесення проти д-ра Маріяна Ралапорта і д-ра Бернарда Абрагама, лікарів жидівського шпиталю у Львові. В донесенні сказано, що оба лікарі в часі операції залишили в тілі Кайри Цукерман-доль дві операційні голки. Коли рана загоїлася, пацієнтка почула в середині болю і чущіла піддатися новій операції.

— Пожежа. В Заруднях пов. Львів вибухав 23. ч. м. вполудне пожежа, що знищила чотири господарства. Шкоду обчислюють на кілька тисяч зол. Причиною пожежі була хлиба будова комина.

— Засуджений банкір ошуканець. Окружний суд у Варшаві видав присуд у справі банкіра Стан. Кайнта, що допустився різних ошуканств і зловживань на шкоду своїх клієнтів, та довів до руїни свій банк. Кайнта засуджено на 3 і пів року в'язниці. Його сина Збігнева і секретарку увільнили.

— Посуха в Англії. Довготривала посуха, що навістила Англію, спричинила нечуваний у тій країні брак води. З усіх сторін острова повідомляють про висохлі ріки, збірники води й керничі. Зокрема відчуває брак води село, хоча й деякі міста, як от Кутринг, що має 32 тис. мешканців, почало видавати мешканцям воду виключно на пиття й вариво.

Рекорд знизки цін побитий!

ФОТО-СТИЛЬ ПЛ. МАРІЙСЬКА 5. (ГАЛЕРІЯ)

до замовлення карткової знимки додає даром портрет. — 6 фотографій до легітимної зол. 1:30 6 карт д. зол. 3 —

Збірні знимки і таблі по найнижчих цінах. Фото-Стиль пл. Марійська ч. 5 (в галерії).

— Церква на морі. Голляндці, які видерали від моря майже третю частину своєї території в Європі, не забувають також і про культурні потреби численних земляків, що більшу частину свого життя проводять на морі, а саме про рибаків та моряків. Голляндським рибальським суднам товаришить від недавня пароплав „Надія“. Це судно сповнює багато завдань: плавучою морською лікарні, рятувочною станцією, шпиталю, школи, а навіть кіна. Тепер судно поширило ще свою діяльність, завдяки інсталяції на ньому короткохвильної висильної станції з правдивою студією, з якої трансмітують богослуження і проповіді в свята а рибальські судна приймають їх на свої голосники.

— Ріжні вістки. Литовські студенти здемолювали в Ковні редакцію „Дня Ковеньського“ польську книгарню та кілька домівок польських товариств. — Совітський уряд затвердив план будови „Палати Совітів“ у Москві, що має бути найвищою будівлею світу і матиме 415 м. висоти. — У зв'язку з маршем голодних на Лондон ствердила поліція, що його заарештували комуністи й арештувала ген. секр. англійської компартії та кількох його помічників. Мекдональд оголосив у пресі, що делегації голодних з того теж приводу не прийме. — У Варшаві обмінялися офіційно ратифікаційними грамотами польсько-німецького договору з 26. січня ч. р. між Бек і нім. послом Мольтке. — Італійський мін. закорд. справ Сувіч їхав з Будапешту до Відня.

— Марконі кокетує повтору в Шотляндії. Потвора в шотляндським озері не дає спокою навіть і такій поважній науковій та промисловій організації, якою є „Компанія Марконі“. Марконі зорганізував справді наукову експедицію на озеро, в якому ніби знаходиться потвора. Експедиція має гідрофони, які спущені в воду, дають устійнитися довжину радіової хвилі, на якій осцилює потвора.

— Нова форма мистецтва. Радіова техніка не тільки узагальнює твори мистецтва в суспільстві, але теж надає їм певний характер. Тепер вже можна сказати, що як винахід фільми створили новий рід мистецтва, так винахід радіо дає початок новим формам мистецького переживання. Драматичний сценарій, видавже-

